

לובשי הפלחן, שהם ארבעה בגדי לבן ואربע בגדי זהב, ויש פסוקות מבעליה המגדים הללו שבאים לבית המקדש, שפוסקים וחותמים בהם בלשונם, שהם ברוחחים וחרבות, ואלו הם פרושים ומקיפים, בעורכי קרב ביטים וביבשה, שהם תורה שבעל פה.

אשריהם אם מלך בינוּם, שהוא העמוד האמצעי כולם שמי תורות, שהן תורה שבעל ותורה שבעל פה, שננתנו מימין ומשמאלו שבו מנצחים בקרב, אויל להם לאלו שיכנסו לעזרך קרב בשתי תורות בלי הפלך, שעיליהם נאמר אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומנויות נמצאים בתורה שבעל פה, והיא מבפנים. זהו שפה טוב

כל כבודה בת מלך פנימה. היא הפלחה של המלך, כשהיא הולכת אליו בשתי שוקים, שהם שני עמודי אמת, וכשעולה בגוף בשתי רועות הפלך נקרהת קבלה, וכשנושקת אותו בפיו, נקרהת תורה שבעל פה. באותו זמן שעולה לפיה הפלך, מיד יתקיים ברועה הנאמן פה אל פה אדרבר בו. בשעומחת על רגליה בגולות האחוריונה נקרהת הפלחה למשה מסיני, וכששורה בזרועות הפלך נקרהת קבלה למשה מסיני, וכששורה בפי הפלך, מיד פה אל פה אדרבר בו, נקרהת רגלה בגולותה בתרא, אתקיריאת הפלחה למשה מסיני, ובכד שרייא בדורעוי (ז"ב) דמלכא לפומה דמלכא, מיד יתקיים ברעיה מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדרבר בו, כה קמת על רגלה בגולותה בתרא, אתקיריאת הפלחה למשה מסיני, ובכד שרייא בדורעוי (ז"ב) דמלכא, אתקיריאת קבלה למשה מסיני, ובכד שרייא בפורא דמלכא מיד פה אל פה אדרבר בו, נתקראת קבלה למשה ממשה, שכינתה איה ריב ליהו"ה לתהא, ובכד לאו

איה בדורעוי קבלה, איה ריב לעילא. ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבן, מא ריב דלהון,

וזמנא וראיתיה לזכור ברית עולם (בראשית ט ט). ואלין אינון לבושין דכהנא, דאיןון ארבע בגדי לבן ואربע בגדי זהב, ואית פסוקות מאlein מארוי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתcin ביהון בלישנהון, דאיןון פרשין פרומחין וסיפין, ואלין אינון פרשין ותקיפין, קמגיחין קרבא בימא וביבשתא, דאיןון אוריתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. ובאין אינון אם מלכא בינייהו דאייה עמידא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבעל ותורה שבעל פה, דאיתיהיבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לוון לאلين דיעלון לאגחא קרבא בתрин תורה בלא מלכא, דעליהו אמר (תהלים טד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתחוו בתורה שבעל פה, ואיתיה מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה י) כל כבודה בת מלך פנימה.

אידי הפלחה דמלכא, כה איה אזלת גביה בתрин שוקין דאיןון תרי סמכי קשות, ובכד סליקת בגופא בתрин דורעוי דמלכא אתקיריאת קבלה, ובכד נשיקת ליה בפורמיה אתקיריאת אוריתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפומה דמלכא, מיד יתקיים ברעיה מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדרבר בו, כה קמת על רגלה בגולותה בתרא, אתקיריאת הפלחה למשה מסיני, ובכד שרייא בדורעוי (ז"ב) דמלכא, אתקיריאת קבלה למשה מסיני, ובכד שרייא בפורא דמלכא מיד פה אל פה אדרבר בו, נתקראת קבלה למשה ממשה, שכינתה איה ריב ליהו"ה לתהא, ובכד לאו

איה בדורעוי קבלה, איה ריב לעילא.